

CÜNEYD SUAVİ

İmdat
Âşık Oldum!

İmdat Âşık Oldum!

CÜNEYD SUAVİ

● genctimas.com ●

“Gelirim inşallah!”

2010 yılının şubatında, İstanbul’daki bir dershaneden telefon ettiler:

“Hocam! Sizi sohbete bekliyoruz. Gelir misiniz?”

Telefon eden kişi, oranın müdürüydü. Devam ederek:

“İki yüz kadar kız öğrencimiz var,” dedi. “Bu sene üniversiteye gidecekler inşallah. Siz de bir hoca olarak eminim ki onlara yol gösterirsiniz. İstediğiniz konuda sohbet edin, tamamen serbestsiniz.”

Zaten her sohbette aynı şeyleri konuşurum. Ne de olsa hocayım, bildiğimi okurum.

Kız öğrencilerle sohbet dershanede değil de bir yurttan yapılacaktı. O gün İzmit’ten gelerek oğlumun Çapa’daki evine yerleştim ve yurt yakın olduğu için yürüyerek gitmeyi tercih ettim. Yolda “Ne anlatabayım?” diye düşünürken, dilime nedense birkaç cümle takıldı:

“Kardeşlerim! Hayat çabuk geçiyor. Sizler artık birer yetişkinsiniz ve belki üç-beş yıl içinde yuva kuracaksınız. Fakat mutlu bir evlilik istiyorsanız, kesinlikle içkiden uzak durun! İçki içen kişilerden de tabi...”

Bu cümleyi o kadar çok tekrarladım ki, en sonunda bana da garip geldiğinden: “İhtiyarlık böyle bir şey herhalde,” dedim. “Eskimiş plaklar gibi hep başa dönüyorum.”

Kız yurduna geldiğimde hemen salona çıktım ve sohbeta başlar başlamaz:

“Canlarım!” dedim. “Buraya gelmek üzere yola çıkınca, ikide bir aynı sözleri tekrarladım: ‘Aman sakın! İçkiye yanaşmayın! İçki içen kişilere de tabi...’ Neden böyle söyledim, bilmiyorum.”

Bir mimar olmama rağmen çeyrek asırdan bu yana yüzlerce sohbet yaptım. Ve içkiden nefret etsem de bu konuda sert ifadeler kullanmadım. Fakat bugün sanki programlanmış gibi, aynı sözleri tekrarlayıp duruyordum, üstelik de sonucunu pek düşünmeden... O sırada tam karşımda oturan kız öğrencinin sessizce ağladığını bilemediğim gibi...

‘İMDAT!’ DİYE BAÇIRMAYI BİLMELİSİNİZ

Sohbet yapanlar bilir. Bütün nimetler gibi, rahatlıkla konuşmak da Allah’ın ihsanıdır. Eğer O konuşursa konuşursunuz. Yoksa dünyanın en iyi hatibi olsanız da, bir kelime bile çıkmaz boğazınızdan, tıkanıp kalırsınız. Kısacası ağzınızı boşuna açar, dışarıya sadece hava

verirsiniz. Konuşmanın planını önceden yaparsanız da, bu plan tam anlamıyla işlemez. Bir kâğıda iri harflerle yazsanız da, dürbün kullansanız bile o yazılar okunmaz. Kendi yazdıklarınızı göremezsiniz.

Bu konuda tek çıkar yol Rabbinize sığınmak ve konuşmanın tesirini O'ndan talep etmektir:

“Yarabbi! Benim buraya gelişim Senin rızan içindir. Beni nasıl yaşatarak gezdiriyorsan; nasıl rızık veriyor ve yazdırıyorsan, yine Sen konuşur ve tesirini halk et!”

O yüce kudret sahibi, aczini kabul edenlere yardımcıdır.

Her şeyi O'ndan istemek, her işte O'na sığınmak en güzel formül, en geçerli kurtuluş reçetesi...

FELAKET KONSERLERİ

Sohbetim sırasında, gençliğimden bahsetmeyi uygun görmüştüm:

“Sizin yaşınızdayken, bir gitar merakına kapılmıştım. Üniversite yıllarında bu merakım adeta zirveye ulaştı ve Cüneyd Suavi, ders çalışmayı bırakıp serseri oldu. Her dönemde üç-beş dersten ikmale kalıyordu. Hatta bir dönemde dokuz dersten geri dönmüştü. O zamanlar ‘Beatles’ modası vardı ve her taraf ‘Yeee! Yeee!’ sesleriyle inliyordu. Bu yüzden gençlerin çoğu gitara yönelse de, onların çoğunluğu acemiydi. Oysa Cüneyd Suavi, elinde gitar, ağızında bir mızık ve ayağında bir davulla üç enstrümanı aynı anda çalarak, gençleri azdıran konserler

veriyordu. Bu konserler onu bir anda şöhret yaptı. Sonuç az çok belliydi: Lise yıllarında namaz kılan Cüneyd Suavi, üniversite yıllarında seccadesini kaldırıp namazını bıraktı. Allah'a yönelmekten, O'na dua etmekten kaçmaya başladı. Bunun sonucunda da, bin bir türlü tehlikeyle baş başa kaldı. Hanımlardan arkadaşlık(!) teklifleri yağarken, onun için müthiş bir imtihan başladı. O yaştaki biri için çok güç olan bu sınav, ona ebedî bir felaket kapısı açmıştı. O süslü kapı ardında kabir ve cehennem azabının yanında, sevdiği tüm kişilerden ayrılmak vardı. Hatta dünyada kaldığı yıllar içinde bile, o günahlardan doğan sıkıntılar, sayısız pişmanlıklar ve mahcubiyetler yüzünden perişan olacaktı.

'*Kesilen Gitar*' adlı kitabımda, uzun uzun anlattığım bu korkunç tablo, beni yerden yere vurmak üzere iken, çok şükür ki Rabbim bana 'İmdat!' diye bağırmaı lütfetti:

'Yarabbi imdat! Uçurumun kenarında sallanıp duruyorum. Gücüm iyice tükendi, aklım karıştı. Beni Senden başka kim kurtarabilir ki?'

ALLAH RAHİMDİR

Merhametli Rabbimiz: "Bana doğru bir adım atarsanız, Ben de size 10 adım yaklaşırım," buyurarak, o eşsiz merhametini açıkça göstermiştir.

'Rahman' ve 'Rahim' ismiyle en ufak bir karıncayı bile ihmal etmeyen, yarattığı her canlının dualarını duyan ve en mükemmel şekilde cevap veren Allah, kendisinden

imdat isteyen bir garip kuluna, sizce yardım elini uzatmaz mı? Onu düştüğü bataktan çıkaramaz mı?

...

Sohbetin sonuna doğru öğrencilere mail adresimi vererek:

"Bana yazmaktan sakın çekinmeyin!" dedim. "Sizinle sırdaş olmaktan gurur duyarım. Ama en büyük sırdaş Rabbimizdir. Günahımız dağlar kadar büyük olsa da, Allah'ın merhameti çok daha büyüktür. Üstelik de affetmeyi çok sever. Bu nedenle tövbe kapısını çalarak, 'İmdaat!' diye bağırmaktan sakın geri kalmayın! Çünkü böyle bir feryat, kurtuluşun en önemli anahtarıdır."

Bu sözleri söyledikten sonra ayrıldım.

Çok kısa bir süre sonra beni bir sürprizin beklediğini bilemezdim. ♥

"İmdat!"

İstanbul'dan İzmit'teki evime döndüğümde, hiç vakit kaybetmeden bilgisayarını açtım. Bir sürü mail gelmişti. Fakat bir tanesinin 'konu' bölümünde, beni çok şaşırtan tek bir kelime vardı.

Evet; tek bir kelime: "İmdat!"

Heyecanla açıp okumaya başladım.

Maili gönderen kişi, Büşra adlı bir kız öğrenci idi. Ve yaptığımız o sohbeta gelenlerden biriydi. (Büşra ile yaptığımız yazışmaları, elbette ki onun da rızasıyla, birkaç kelime dışında hiç değiştirmeden vereceğim sizlere. Bu arada Büşra'nın yaptığı iltifatları da hoş görün lütfen. Böyle şeyler 'nezaketen' yazılır bilirsiniz.)

Büşra, sözlerine bir besmeleyle başlıyordu. Daha sonra da şunları yazmıştı:

"Saygıdeğer Hocam, (8 Şubat)

Size nasıl hitap etsem, söze nasıl başlasam bilemedim. Bu sözlerim en uygun başlangıç olur sanırım, çünkü size çok şey danışmak istiyorum. Senelerdir bilgisayar kullanıyorum, fakat bu güne kadar, böyle hayırlı bir şey yazmadım sanırım. Hepimizin sohbette fark ettiği gibi, bizlere duyduğunuz sevgiden çok etkilendim ve bu mailde gördüğünüz tek bir satırı bile abdestsiz yazmadım...”

...

Büşra'nın abdestli yazmasının sebebi, sohbette bahsettiğim bir konuyla ilgiliydi. Öğrencilere, “Bazı hassas yazarlar, abdestsiz bir şekilde yazmazlar,” dediğim için, Büşra da bu hassasiyeti göstermişti.

...

“17 yaşındayım ve doğduğumdan beri İstanbul'da oturuyorum. Lise son sınıftayım. Ailem orta hâlli ve tabiri caizse kendi yağında kavruluyor. Annem ve babam, ben ve benden büyük olan iki abimi, (kendi ifadeleriyle) ‘gelecek için en büyük yatırım’ görüyorlar. Büyük abim dinî yönden iyi yetişmiş biri. Daha sonra bizleri de o yöne yönlendirdi. Bu nedenle son yıllarım çok huzurlu geçmişti.

Fakat geçen ilkbaharda bir gönül tufanına yakalandım. Bu da beni derinden etkiledi. Benden bir yaş büyük olan eski bir arkadaşım, bana çok farklı bir gözle baktığını söyledi. İnanın o anda öyle bir utandım ki! ‘Onun aklını çelen şey benim davranışlarım mı oldu?’ düşüncesiyle, günler boyu kendi kendimi yedim, ağlayıp durdum. Fakat bu durum, bir taraftan da nefsimin hoşuna gidiyordu. Bugüne kadar (sizin sohbette de belirttiğiniz gibi),

bir 'elma' değil de 'elmas' olarak büyümüşüm ve bunu kesinlikle bozmak istemiyordum. Ama dediğim gibi, o çocuğu düşünmeden edemiyordum.”

BOZULMAYAN GÜZELLİK

Büşra'nın mailinde geçen elma ya da elmastan bahsedeyim size:

O günkü sohbetimiz 'çok özel' olduğu için, biraz hassas konulara değinmek istemiştim:

“İnsan kendi değerini kendi belirler. Bizleri değerli kılan, Allah yolunda attığımız adımlardır. O'nun yolunda gidenler elmas gibi nurlanır, ebedî bir güzelliğe kavuşur. Aksi hâlde sahip olduğunuz güzellik, belki yirmi yıl içinde bir daha geri dönmek üzere söner.”

Hiçbir zaman bozulmayan (ebedî) bir güzellikten söz ettiğimde, öğrencilerin ilgisi daha da arttı. Esasında hiç kimse, yaradılıştan verilen bu güzel duyguya kayıtsız kalamazdı. Kısacası bu konuda biraz daha detaya inmemiz gerekiyordu:

“Peygamberimiz, kendisini günahlardan korumaya çalışan, ibadetlerini yapmaya gayret eden ve bu özellikleri ile inşallah cenneti kazanan hanımların, cennetteki hurilerinden daha güzel olacağını belirtmiştir.”

(Kız öğrencilerle yaptığımız sohbette, Peygamber Efendimizin yukarıda belirttiğim bu büyük müjdesinden kısmen bahsetmişim. Fakat şu an elinizde tuttuğunuz kitapta, bunu bizzat hadislerden, yani Peygamberimizin

mübarek sözlerinden ve eşi Ümmü Seleme'yle arasında geçen bir sohbetten nakledeceğim.)

Ümmü Seleme Validemiz anlatıyor:

"Bir gün Peygamberimize:

'Ya Resulullah! Cennetteki huriler mi, yoksa cenneti kazanan dünya kadınları mı üstündür?' diye sorunca:

'Bir elbisenin kumaşı, onun astarından nasıl daha değerli ise; cennetteki kadınlar da hurilerden o ölçüde değerli ve faziletli olacaktır,' buyurdu.

'Peki, bunun sebebi nedir?' diye sorunca da şu cevabı verdi:

'Onların üstünlükleri namaz ve oruçları yüzündendir. Allah bu ibadetlerle onların yüzünü nurlandıracak, beyaz veya yeşil renkli ipek elbiseler ihsan edecek, altın veya inci takılarla süsleyecektir. O kadınlar bu makama ulaştığında, 'Biz artık ölümsüzüz, bu cennette ebedî kalacağız, hiçbir şeye kızmaz ve üzülmeyiz. Bize sahip olanlara müjdeler olsun,' derler."

...

Peygamber Efendimiz, cennetteki kadınların hurilerden 70 defa güzel olacağını bildirirken, bunu tarif etmek için şu örneği vermiştir:

"Eğer cenneti kazanan hanımlardan birisi dünyaya inseydi, onun güzelliği ile yer ve gök arası aydınlanırdı. Onun güzel kokusu da yer ve gök arasındaki boşluğu doldururdu. O kadının başındaki küçük bir örtü bile, dünyadaki her şeyden değerli olurdu."

(Buhari Sahih, Hadis No: 6567, 6568)

...

Yaptığımız o sohbette bu hadislerden bahsedip sözlerime şöyle devam etmiştim:

“İşte sizler böyle bir güzelliğe adaysınız. Bu yüzden dikkat edin! Şu an sahip olduğunuz gençlik ya da güzellik, belirli bir yaştan sonra gitgide azalıp kaybolacak elbette. Fakat şu fani hayatta öyle bir hayat sürün ki o geçici güzellikler ebedî bir güzelliğe dönüşsün. Böyle bir güzellik için her türlü zorluğa katlanmak ucuz düşer. Birkaç yıl gençleşmek için estetik adı altında bıçak altına yatan ve belki bunu defalarca tekrarlayan hanımlar; ebedî bir gençliğin ve güzelliğin formülünü neden aramıyorlar?”

Esasında bu formülü çoğumuz biliyoruz:

Ebedî bir güzelliği arzulayanlar, özellikle genç kızlar, ‘elmas’ gibi olmaya çalışmalı ve bazı özellikleriyle ‘elma’lara benzemekten çekinmeliler.”

‘ELMA’ VE ‘ELMAS’ FARKI

Elma ve elmas sözünü elbette ki bilerek söylemiştim ve bir açıklama yapmadan bunun anlaşılmasını beklemiyordum:

“Topkapı Sarayı’ndaki ‘Kaşıkçı Elması’nı gördünüz mü?”

Bazıları görse bile duymayan yok gibiydi.

“Yanına gittikten sonra o muhteşem elmasa dokunmanız, ‘Ne kadar büyükmüş!’ deyip elinize almanız ya da ‘İyi parlıyor mu?’ diye ışığa tutmanız mümkün mü sizce?”

Herhalde değil, çünkü oyle elmaslara ancak onun sahipleri el sürebilir, başkası değil.

Fakat market raflarına dökülen elmalara, 'Sert mi yoksa yumuşak mı?' diye dokunmak, 'Sulu mu susuz mu?' diye kontrol etmek; hatta işi abartarak bir ısırık almak dahi mümkündür."

Glşmelerle birlikte konu anlaşılmıştı. Bu nedenle cümleyi tamamladım:

"Benim kardeşlerime, yani sizin gibi kıymetli elmaslara; baba, kardeş, amca gibi helal kişiilerden başkası dokunamaz, dokunmamalı... Bunun için hiçbir bahane bulunamaz. 'Yaş günün kutlu olsun!' ya da 'İyi tatiller!' gibi sözcüklerle, belirttiğim kişiilerin dışındaki hiç bir erkek sizlere el süremez, srememeli... 'Arkadaşça' olsa bile ilahî ölçüleri asla aşmamalı..."

Tekrar edelim: Çok değerli elmaslara ancak onun sahipleri el sürebilir, başkası değil...

HER ŞEY 'L'YE BAğLI

Üstteki satırları, Allah'ın ve Resulü'nn koyduğu ölçüler doğrultusunda yazdım.

Eğer Allah'a inanan insanlarsanız, bu ölçüler sizler için geçerli olmalıdır ve bunun dışında da başka yol yoktur. Fakat elbette ki herkes buna mecbur değildir, mecbur tutulmamalı... İnanç özgürlüğüne saygı duyulmalı, yaşama tarzına da... 'Ateist' olduğunu söyleyen birine, "İlle benim gibi yaşamalısın!" denmez. Bu kişiiler istediklerini

yapabilirler, istedikleri kişiyle istedikleri şekilde gezebilirler. Kıyafetlerinde sınır tanımayabilirler. Ama bunlar (ilahî ölçülere göre) kabuğu soyulan elmalar gibi, kısa bir süre içinde bozulmaya başlayıp, değerlerini önemli ölçüde yitirirler.

Bu konuda ikinci bir tekrar yapalım:

Şu dünya çarşısında, kendi değerimizi kendimiz belirliyoruz. Bunun için de, doğru ölçüleri kullanmak zorundayız. Çünkü yanlış ölçüleri seçmemiz durumunda, bütün ölçümlerimiz yanlış olur.

Kısacası bu dünya bir sınav yeridir. Bizlere ihsan edilen akıl, irade ve vicdan gibi nimetler; doğru ya da yanlış olarak bilinen şeyleri, hür irademizle seçmek içindir.

İnanan kişiler için seçim dünyada, onun hesabı da Allah huzurundadır.

Pir Sultan Abdal da buna işaret etmemiş mi?

"Cehennem dediğin dal odun yoktur

Herkes ateşini burdan götürür."

GİZLİ BİR SORU

'Elma' ya da 'elmas' konusunu işlerken, öğrencilerin aklından bir soru geçmiş gibi geldi bana:

"Hocam! Eşiniz de bir elmas mıydı?"

Böyle bir şey sezdiğimde, "Benim eşim de bir elması," dedim. "Ben de onu zaten hep öyle gördüm. Ve Rabbim şahittir, evlendiğim güne kadar kendisiyle tek başıma

tenha bir köşede buluşmaktan çekindim, hatta tokalaşmadım. Sonunda da Rabbim bana her biri pırlanta gibi üç evlat verdi. Hayatım boyunca onlarla şeref duydum, onlardan razı oldum. Allah da onlardan razı olsun inşallah.”

Bu konuda şunu unutmamak gerekir:

Evlenmeye kesin niyetli olan çiftler, birbiriyle rahatlıkla görüşebilir. Zaten Peygamberimiz de çiftlerin birbirini tanınması için, bu tür görüşmeleri tavsiye etmiştir. Fakat bu görüşmeler de bir 'ölçü'ye tâbidir. Çünkü Allah Resulü:

“Arasında nikâh bağı bulunmayanlar, gözden uzak köşelerde bir araya gelmesin! Yoksa bu tür durumlarda üçüncü kişi şeytan olur,” buyurmuştur. (Buhari, Nikâh 111)

Bu ölçüler ışığında 'ufacık dokunmalar' da tehlikelidir, zaten helal değildir. Zira verilen her taviz, daha büyük tavizleri doğurur. Onlar ise çok daha büyük olanları...

Selahattin Şimşek adlı düşünürümüz, bu hususta bizi şöyle ikaz etmiştir:

“Canavarların hepsini 'taviz ana' doğurmuştur.

Yarın göz açtırmayacaklar; bugün göz yumduklarımızdır.”

...

“Engel olunmayan kötülük, engel olunamaz olur!

“Ejderhalar doğduklarında yavruydular.”

'Dokunma' kelimesinden yola çıkarak, son bir şey daha söylemek isterim size:

'Çok küçük ve çok önemsiz' görünen bazı şeyler, genellikle tahminlerimizden büyüktür. Elektrik yüklü bir

kabloya dokunmak, hatta dokunulmasa da biraz fazla yaklaşmak; insanı bir anda kavurabilir. İçki alışkanlığına küçük bir yudum, sigara belasına da sadece bir nefes yol açabilir. Eroin, Bonzai ya da esrar gibi zehirleri bir kere kullanmak bile, beynin bütün kimyasını bir anda değiştirir.

Değerli yazarımız Kemal Ural, bu nedenle “Küçük Şey Yoktur.” dememiş mi? Ve bu adı taşıyan bir kitap yazmamış mı?

BAŞINA BUYRUK BİRİ

Büşra'nın ilk mailini yarıda kesmiştik. Devam edelim:

“Dünyaya bakış açımız, bahsettiğimiz çocukla son derece farklıydı. O da dindar bir aileden geliyordu. Fakat 'dik kafalı' biri olduğu için, annesi ve babasıyla sık sık çatışıyordu. Arkadaşlığım boyunca onunla bir kardeş gibi konuşmaya çalışıp, “Ailenle iyi geçinmelisin. Daha da önemlisi, haramlardan uzak kalmalısın,” diyerek, nasihatlerimi sürdürmeye çalıştım. Kendisiyle tanıştığımız ilk günlerde, aynı okulda okuyan sorunlu bir kız vardı. Söz konusu kız, annesi ve babası boşandığı için, annesinin yanında kalıyordu ve hiçbir ahlak kuralını tanımıyordu. Annesi akşama kadar eve dönmediğinden, bağlandığım o çocuğu ders bahanesiyle evine çağırıp dururdu. Oysa o arkadaşımın ders çalışmak gibi bir derdi yoktu. Bunu duyduğum zaman, başımdan aşağı kaynar sular döküldü. Caydırmak istedim ama arkadaşım bana kulak asmadı